نگاه بیرون

روحانی آمد، خودکشی نکنید

ALJAZEERA

فلینت لورت – هیلاری من لورت

فرنگیس بیات

● غرب در مورد حسن روحانی دچار سوءبرداشت شده است، سوءبرداشتی که ناشی از ناتوانی از فهم نظام حاکم بر سیاست و سیاستگذاری ایران است. به‌موازات برگزاری مراسم تحلیف، باید گفت که خوشبینی راضی‌کننده‌ای در میان محافل سیاسی غربی درباره آینده احتمالی ایران به چشم می‌خورد. برآیند نظرات در این محافل، روحانی را احتمالا شخصیت سیاسی می‌بیند که پیش‌تر «مارگارت تاچر» در نیمه دهه ۸۰ «میخاییل گورباچف» را ارزیابی کرده بود، یعنی کسی که غرب «می‌تواند با او معامله کند». ناظران می‌گویند که شناخت عمیق روحانی از پرونده هسته‌ای، سابقه و تلاش‌های او برای پیدا کردن راه‌حل سازنده و دیپلماتیک، تسلط او در مذاکره با غربی‌ها و البته تسلط او بر زبان انگلیسی غیرقابل چشم‌پوشی است.

ناظران غربی با تکیه بر چنین ارزیابی‌هایی، همچنان به‌دنبال این هستند که به‌نوعی سازش بر سر غنی‌سازی تحت‌نظارت بین‌المللی دست پیدا کنند و در عین حال خواسته‌های خودشان را ورای همه درخواست‌ها قرار بدهند. این شیوه غربی‌ها را تشویق می‌کند که انتخاب روحانی را نشان از نگرانی فزاینده ایرانی‌ها نسبت به تحریم‌ها، فشارهای بین‌المللی، سیاست‌های دولت و اقتصاد کشورشان ببینند. اگر این ارزیابی پایه اصلی سیاست‌های غرب نسبت به تهران بعد از تحلیف روحانی قرار گیرد، ایالات متحده آمریکا و شرکای اروپایی‌اش یک‌بار دیگر فرصت برقراری رابطه با تهران را از دست خواهند داد و موضع و نفوذشان درخاورمیانه مطمئنا دچار محدودیت بیشتر و بیشتری خواهد شد. چنین تفسیری از روحانی اشتباه است و در عین حال به‌درستی نمی‌تواند بگوید روحانی نمایانگر چیست؟ روحانی بدون شک سیاستمداری نیست که در جست‌وجوی تغییرات رادیکال یا انحلال پایه‌های نظام باشد، یا بخواهد جایگزین سکولاری برای جمهوری‌اسلامی دست‌وپا کند. حتی او را نمی‌توان اصلاح‌طلب نامید، او یک روحانی محافظه‌کار است یا به‌کلام خود ایرانی‌ها باید او را یک «راست مدرن» بخوانیم که از دهه ۸۰ در رکاب هاشمی‌رفسنجانی بوده است. او تضاد آشکاری با سیستم ندارد و در این میان از اعتماد و حمایت رهبری هم برخوردار است. بعد از اینکه احمدی‌نژاد مذاکره‌کننده دیگری را به‌جای او منصوب کرد، رهبری او را به‌عنوان نماینده‌اش به شورایعالی امنیت ملی فرستاد. از چشم غربی‌ها سابقه دیپلماتیک روحانی مسالمت‌جویانه و آشتی‌پذیر به نظر می‌آید. در فاصله سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ که روحانی مسوول ارشد مذاکرات بود تهران تعلیق موقت غنی‌سازی اورانیوم را پذیرفت. توافقی که در ایران او را با انتقادهای متعددی مواجه کرد، اما طرف غربی برای این تعلیق تقریبا دوساله، هیچ مابه‌ازای قابل‌توجهی ارایه نداد. رییس‌جمهوری جدید در مبارزات انتخاباتی‌اش با قدرت هرچه تمام از این سابقه دفاع کرد او با دفاع از حقوق هسته‌ای ایران از موضع سازشکاری بر سر حقوق ایران فاصله گرفت و در عین حال نوید نوعی همکاری با رفع تحریم‌ها را هم داده بود که بتواند پایه توسعه زیرساخت‌های هسته‌ای کشورش را هم فراهم کند. او در اولین کنفرانس مطبوعاتی‌اش به روشنی اعلام کرد که دیگر دوره تعلیق تمام شده است. فراتر از سوءبرداشت از روحانی، این غلبه روایت‌های قدرت‌های غربی است که مانع از رسیدن به نوعی توافق با جمهوری اسلامی به‌عنوان یک «سیستم» می‌شود. در کنار دیگر شاخصه‌های بیان‌کننده اوضاع، انتخاب روحانی باید به غربی‌ها بگوید که این سیستم محکم‌تر از آنی است که آنها تصور می‌کنند. برخلاف شاه ایران، مبارک مصر یا پادشاهی هاشمی در اردن، جمهوری اسلامی در خدمت منافع آمریکا یا هر قدرت خارجی دیگری نیست. ایران در مقابل چندین دهه فشار پیدا و پنهان اقتصادی و نظامی آمریکا دوام آورده است و همچنان نتایج بهتری را در زمینه کاهش فقر، تقویت سلامت و دسترسی‌های آموزشی و وضعیت اجتماعی زنان در مقایسه با دوران شاه یا در مقایسه با هرکدام از همسایگانش مثل متحدان آمریکا (عربستان سعودی یا ترکیه) کسب کرده است. مخلص کلام اینکه، هسته اصلی پروژه جمهوری اسلامی در ادغام حکومت اسلامی با سیاست‌های مشارکتی مورد حمایت اکثریت مردمی است که در داخل این کشور زندگی می‌کنند. انتخاب روحانی نشان داد که نظام همان‌طور که طراحی شده است کار می‌کند و به نامزدهایی که چارچوب قانون اساسی آن را بپذیرند، با وجود رویکردهای متفاوت به مسایل داخلی و خارجی، اجازه بازی می‌دهد. بیش از ۷۰درصد از رای‌دهندگان ایرانی که در انتخابات شرکت کردند نشان دادند که انتخاب‌های معناداری انجام می‌دهند و رای آنها تاثیرگذار است. نتیجه مشارکت و انتخابات نشان می‌دهد که تنها نامزد روحانی (معمم) فهرست به دلایل قابل توجهی مورد انتخاب واقع شده است: مبارزه انتخاباتی حسن روحانی بسیار خوب هدایت شد، در مناظره‌های تلویزیونی به خوبی ظاهر شد و کیاست سیاسی خوبی را هم به نمایش گذاشت. تحلیف روحانی باید به غربی‌ها چیزی را یادآوری کند که آنها باید از هم‌اکنون آن را بدانند: روسای‌جمهور در ایران «تنها» بازیگران تاثیرگذار نیستند البته بازیگرانی فاقد قدرت هم نیستند.

ادامه در صفحه ۱۴

روحانی کابینه‌اش را معرفی کرد

امید در بهارستان

طاهره ریاحی

امضای سبزرنگ حسن روحانی پای سوگندنامه تحلیف از تصاویر پربازدیدی است که از مراسم تحلیف در رسانه‌های مجازی وجود دارد. روحانی رییس‌جمهوری است که اولین‌ها را تجربه می‌کند. اولین عدم حضور رییس دولت قبلی در مراسم تحلیف، اولین معرفی وزرای دولت در مراسم تحلیف. اینها همه تجربه‌های نخستین است. اما مهم‌ترین این تجربه‌ها معرفی کابینه در مراسم تحلیف است. روز گذشته بالاخره فهرست وزرا از جلسات خصوصی نیاوران به ساختمان مثلثی‌شکل بهارستان رسید و در صحن قرائت شد. پیش از این گمانه‌زنی‌ها خبر می‌دادند علی یونسی محتمل‌ترین گزینه برای وزارت کشور تا اوایل هفته گذشته بود اما پس از مدتی نام عبدالرضا رحمانی‌فضلی و شمخانی به میان آمد. با این‌حال دیروز نام رحمانی فضلی به‌عنوان وزیر کشور در فهرست پیشنهادی روحانی بود. حضور میهمانان خارجی و تنوع میهمانان داخلی حاضر در مراسم تحلیف نشانه‌ای از همراهی جریان‌های سیاسی کشور با شعار اعتدال‌گرایی روحانی است. نگاهی به فهرست کابینه او هم حاکی از پایبندی به همین شعار است. اعتدالی که روحانی در تعریف آن گفته است: «اعتدال به‌معنای عدول از اصول و محافظه‌کاری در برابر تغییر و تحول نیست. رویکردی خردورزانه، فعالانه و صبورانه در جامعه برای دورشدن از ورطه افراط و تفریط است؛ مسیر استقرار و استمرار مردمسالاری دینی از اعتدال می‌گذرد و تحول‌خواهی نیز بر مدار اعتدال می‌چرخد. اعتدال همان تحقق مشیت الهی است که برای امت وسط بودن را برگزیده است.» روحانی نخستین تجربه معرفی کابینه به مجلس در روز تحلیف را دارد. با قرائت فهرست کابینه پیشنهادی باید منتظر بود و دید پارلمان‌نشینان چه رایی به وزرای پیشنهادی روحانی خواهند داد. کابینه پیشنهادی روحانی به مجلس به این شرح است:

نام و سمت	سوابق
اسحاق جهانگیری؛ معاون اول	نماینده مجلس دوم و سوم و استاندار اصفهان در دولت هاشمی. وزیر صنایع و معادن و فلزات در دولت خاتمی
بیژن نامدارزنگنه (وزارت نفت)	نخستین وزیر جهاد سازندگی. وزیر نیرو در دولت هاشمی. وزیر نفت خاتمی.
عبدالرضا رحمانی‌فضلی (وزارت کشور)	ریاست کل دیوان محاسبات کشور
علی طیب‌نیا (وزارت اقتصاد)	دبیر کمیسیون اقتصاد هیات دولت نهاد ریاست‌جمهوری در دولت خاتمی و معاون طرح و بررسی نهاد ریاست‌جمهوری در دولت احمدی‌نژاد.
سیدمحمود علوی (وزارت اطلاعات)	عضو فعلی مجلس خبرگان رهبری و نماینده مجلس در دوره‌های اول، دوم، چهارم و پنجم
حسین دهقان (وزارت دفاع)	معاونت رییس‌جمهور و رییس بنیاد شهید و امور ایثارگران در دولت‌های هشتم و نهم، جانشینی وزارت دفاع در دولت‌های هفتم و هشتم
محمدرضا نعمت‌زاده (وزارت صنعت، معدن و تجارت)	وزیر معادن و فلزات در دولت سازندگی، مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی در دولت خاتمی
محمود حجتی (وزارت کشاورزی)	استاندار سیستان و بلوچستان و مجری کرخه ، وزیر راه‌وترابری و وزیر جهاد کشاورزی در دولت خاتمی
علی ربیعی (وزارت کار، تعاون و رفاه)	مشاور اجتماعی رییس‌جمهور در دوره ریاست‌جمهوری خاتمی
عباس آخوندی (وزارت راه‌وشهرسازی)	قائم‌مقام مدیرعامل سازمان صداوسیما، دبیری شورای امنیت کشور، رییس شورای تامین ویژه غرب کشور، وزیر مسکن
محمدعلی نجفی (وزارت آموزش‌وپرورش)	وزیر فرهنگ و آموزش عالی و وزیر آموزش‌وپرورش. رییس سازمان برنامه و بودجه در دولت خاتمی
سیدحسن قاضی‌زاده هاشمی (وزارت بهداشت)	مشاور وزیر بهداشت در زمان وزارت دکتر محمد فرهادی، رییس بخش قرنیه بیمارستان فارابی
مسعود سلطانی‌فر (وزارت ورزش و جوانان)	چهار سال عضویت در شورایعالی اداری کشور، چهار سال عضویت در شورایعالی اطلاع‌رسانی کشور، معاون اسبق سازمان تربیت‌بدنی، استاندار گیلان
محمدجواد ظریف (وزارت خارجه)	نماینده ایران در سازمان ملل در دولت خاتمی دستیار ارشد وزیر در وزارت امور خارجه، سفیر و نماینده دایم ایران در سازمان ملل
مصطفی پورمحمدی (وزارت دادگستری)	رییس سازمان بازرسی کل کشور و وزیر کشور در دولت احمدی‌نژاد
حمید چیت‌چیان (وزارت نیرو)	قائم‌مقام و مشاور عالی وزارت نیرو در دولت احمدی‌نژاد
جعفر میلی‌منفرد (وزارت علوم)	معاون وزیر علوم در دولت خاتمی.
علی جنتی (وزارت ارشاد)	استاندار خوزستان در دولت دفاع مقدس. استاندار خراسان در دولت هاشمی. معاون سیاسی وزارت کشور ، سفیر ایران در کویت در دولت خاتمی.
محمود واعظی (وزارت ارتباطات)	دکترای روابط بین‌الملل، مدیرعامل شرکت مخابرات ایران از سال ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۵
محمد نهاوندیان (رییس دفتر)	رییس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران ، معاون وزیر بازرگانی در دولت هاشمی
تیمور علی‌عسگری (معاون پارلمانی)	مشاور پارلمانی مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت و نماینده مجلس هفتم
سیدرضا صالحی (رییس میراث فرهنگی و امور گردشگری)	صالحی معاون فرهنگی ستاد انتخاباتی حجت‌الاسلام حسن روحانی و معاونت پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی مرکز تحقیقات استراتژیک
محمدباقر نوبخت (معاون نظارت و راهبردی)	چهار دوره نماینده مردم رشت در مجلس شورای اسلامی
علی یونسی (معاون سیاسی و امنیتی رییس‌جمهور)	وزیر اطلاعات در دولت خاتمی
اکبر ترکان (رییس گروه مشاوران)	وزیر دفاع و راه‌وترابری در دولت هاشمی
حسین فریدون (رییس دفتر بازرسی)	فرماندار نیشابور، سفیر ایران در مالزی و مشاور وزیر امور خارجه
مرتضی بانک (معاون اجرایی)	معاون وزیر امور خارجه در دولت خاتمی
محمود سریع‌القلم (مشاور بین‌الملل)	پژوهشگر حوزه توسعه، علوم سیاسی و تاریخ معاصر ایران
ولی‌الله سیف (ریاست بانک مرکزی)	مدیریت مالی و عضو هیات عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، مدیرعامل بانک‌های صادرات و ملی
علی نوریان (محیط‌زیست)	رییس سابق سازمان هواشناسی

نگاهی به مراسم تحلیف روسای جمهوری در ایران

یک جمهور و چند تحلیف

شرق، مهسا جزینی: در کوران رخدادهای سال‌های نخست انقلاب، ترورها و بعد هم آغاز جنگ، فرصتی برای پرداختن رسمی و تشریفاتی به مراسم تحلیف نبود، «تحلیف رییس‌جمهوری» رخدادی تقریبا معمول و عادی بود که نه در یک روز جداگانه بلکه در همان روز کاری مجلس و آن هم به‌سرعت برگزار می‌شد. سخنرانی‌ها هم چندان طولانی نبود. در دوره‌های بعد، اما تحلیف به یک مراسم شبه‌ملی بدل و به تشریفات آن هم افزود شد. از شخصیت‌های سیاسی و مسوولان کشوری و حتی از سفرای کشورهای خارجی به‌عنوان مدعو، برای شرکت در مراسم دعوت به عمل آمد. به‌عنوان نمونه حاج‌احمد خمینی فرزند امام تا پیش از فوت یکی از مدعوین ثابت جلسات تحلیف ریاست‌جمهوری ایران بود. در مراسم تحلیف رسم است که پیش از رییس‌جمهورمنتخب، رییس مجلس و رییس قوه قضاییه صحبت می‌کند، سپس رییس‌جمهور سوگند می‌خورد و پیش یا پس از آن سخنانی در ارتباط با مسوولیتی که بر عهده دارد و برنامه‌هایش ایراد می‌کند.

تحلیف رجایی

تحلیف شهید رجایی، ۱۲ مرداد سال ۶۰، در یک روز کاری مجلس و همزمان با تحلیف تعدادی از نمایندگان جدیدالورود مجلس انجام شد. رییس‌جمهور پیشین، عزل شده و فرصتی برای تشریفات نیست، رییس مجلس ۱۵دقیقه تنفس اعلام می‌کند و ساعت ۱۱:۲۵، تحلیف آغاز می‌شود. آن سال هم مانند امسال مصادف بود با اواخر ماه رمضان تا جایی که تحلیف با تبریک عید فطر از سوی علی‌اکبر هاشمی‌رفسنجانی آغاز می‌شود. «محمدعلی رجایی» سوگندنامه را در صحن مجلس که قرائت می‌کند و بعد از او آیت‌الله «موسوی‌اردبیلی» است که صحبت می‌کند و می‌گوید: «ما فکر می‌کردیم اگر روزی برسیم به جایی که اختلاف فکری و خطی در بین ما نباشد، مشکلات زیادی نخواهیم داشت الحمدلله امروز به آنجا رسیده‌ایم.» بعد از صحبت‌های او مجلس به کار خود باز می‌گردد و مذاکرات عادی خود را از سر می‌گیرد.

تحلیف سوم و چهارم

با شهادت شهید رجایی و انتخاب آیت‌الله خامنه‌ای به ریاست‌جمهوری، روزنامه اطلاعات که عصرها منتشر می‌شود در شماره ۱۹ مهر سال ۶۰ خود، در خبری کوتاه، از برگزاری مراسم تحلیف در همان روز خبر می‌دهد. شاید نخستین گزارش مطول از مراسم تحلیف در مجلس مربوط است به دور دوم ریاست‌جمهوری آیت‌الله خامنه‌ای در ۱۸مهر سال ۶۴. سخنران نخست مراسم هاشمی‌رفسنجانی است که درباره ایشان می‌گوید: «آقای خامنه‌ای می‌تواند محوری برای وحدت و انسجام نیروها در سراسر کشور باشد. در این چهارسال کارهای بسیار موثری در کشور انجام شده است.» بعد از او آیت‌الله خامنه‌ای سوگند ریاست‌جمهوری می‌خورد و صحبت‌هایی در ارتباط با این سوگند مطرح می‌کند: «با سوگند یک‌دوره چهارساله دیگر آغاز می‌شود یا مسوولیتی سنگین و با بار مسوولیتی که بی‌شک یک‌نفر از عهده برداشتن آن عاجز است... مرکز و سرچشمه مسوولیت‌های اجرایی در جمهوری اسلامی ریاست‌جمهوری است و از آن مرکز به مسوولان دیگر و به منابع قدرت دیگر این مسوولیت منتقل می‌شود در صورتی که رییس‌جمهور ابزارهای لازم را در اختیار داشته باشد خواهد توانست به این سوگند عمل کند.»

تحلیف پنجم و ششم

سال ۶۸ اما مصادف بود با پایان جنگ، ملت امام و پنجمین دوره ریاست‌جمهوری در ایران، هاشمی‌رفسنجانی به ریاست‌جمهوری برگزیده شده بود و مراسم تحلیفش، ۲۴مرداد همزمان شده بود با آغاز کار دوباره مجلس بعد از تعطیلات تابستانی. هاشمی رفسنجانی پس از ایراد سوگند می‌گوید: «به لحاظ نفسانی و تمایلات شخصی برای انجام این مسوولیت سنگین اجرایی هیچ شایستگی در خود نمی‌بینم، نمی‌دانم و فکر نمی‌کنم از دستگاهی که قبل از من مجری بوده بتوانم بهتر کار کنم.» سال ۷۲ در مراسم تحلیف دومین دوره ریاست‌جمهوری هاشمی آیت‌الله یزدی رییس قوه‌قضاییه در مجلس حاضر است که در تعریف دولت هاشمی می‌گوید: «مهم‌ترین موفقیت دولت هاشمی به کارگرفتن امکانات موجود و نجات کشور از فقر تدریجی است.»

تحلیف هفتم و هشتم

دوم خرداد رسیده بود و نوبت به تحلیف سیدمحمد خاتمی رسید. ۱۴مردادسال ۷۶. خاتمی آن روز در مجلس از گفت‌وگوی تمدن‌ها به‌عنوان امری ضروری سخن گفت. از اینکه بین عدالت و توسعه درهم آمیختگی وجود دارد و اینکه مردم باید باور کنند که حق تعیین سرنوشت خود را دارند. چهار سال بعدتر اما مراسم تحلیف دولت هشتم با چالشی کوچک روبه‌رو شد. قضیه از این قرار بود که به علت انتخاب‌نشدن دو نفر از حقوقدانان شورای نگهبان توسط مجلسیان، مراسم به تاخیر افتاد. آن دوره مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری هشتم ۱۷ مهر برگزار شد. خاتمی در آن روز مفصل رئوس برنامه‌هایش را در مجلس خواند و گفت: «با همان عهد پیشین آمده‌ام. من امروز در پیشگاه ملت و نمایندگان و اصحاب اندیشه به صراحت اعلام می‌کنم که مشکل ما استقرار مردمسالاری دینی است. خواهم کوشید در ادامه سلوک گذشته در هیچ زمینه‌ای به مردم دروغ نگویم.»

تحلیف نهم و دهم

سال ۸۴ آغاز دوره احمدی‌نژاد است. او در مراسم تحلیفش که ۱۵ مرداد برگزار می‌شود، از مهرورزی سخن می‌گوید و اینکه مهم‌ترین خدمت دولت باید رفع مشکلات و تامین معیشت مردم باشد. همان روز حدادعادل که رییس مجلس است، خطاب به او می‌گوید: «به شما اطمینان می‌دهم مجلس رقیب شما در قدرت نیست بلکه رفیق شما در خدمت به مردم است.» مراسم تحلیف دولت دهم اما، ۱۴ مردادسال ۸۸ و در فضای بعد از رخدادهای آن سال برگزار می‌شد. کشورهای اروپایی اعلام کرده بودند که سفرایشان در مراسم حاضر می‌شوند اما تبریکی از سوی آنها تقدیم رییس دولت نمی‌شود. همین کافی بود که احمدی‌نژاد در سخنرانی روز تحلیفش به آنها واکنش نشان دهد و بگوید: «کسی منتظر تبریک‌گفتن شما نیست» او در آن روز از حماسه ۲۵میلیون رای گفت و اینکه «در چهار سال قبل برخی محدودیت‌ها و کوته‌بینی‌ها به من و شما اجازه نداد از همه آنها برای اعتلای کشور بهره ببریم» برخی نمایندگان و شخصیت‌ها و چهره‌های سیاسی که انتظار می‌رفت در مراسم تحلیف شرکت کنند، در آن روز غایب بودند.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰
sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● حدود دو سال است که بازنشستگان شرکت فولاد حقوق خود را با تاخیر دو تا سه‌ماهه دریافت می‌کنند. حقوق خردادماه و همچنین مطالبات سال ۹۱ به‌طور کامل پرداخت نشده است.

بیک‌زاده

● خواهشمندم از یک حقوقدان باصلاحیت راجع به قانون جدید مجازات اسلامی مقاله‌ای منتشر کنید و آن را با قانون قبلی مقایسه کنید و به سوالاتی از قبیل تفاضل دیه زن و مرد، دیه مسلمان و غیرمسلمان قصاص عضو، عدم مجازات پدرانی که فرزندان خود را به قتل می‌رسانند و... پاسخ دهند.

● ۱۶ماه است که بورسیه وزارت علوم هستیم و با اینکه از ما تعهد گرفتند که به هیچ‌عنوان در هیچ سازمان دیگری مشغول به کار نشویم ولی مقرری سال ۹۲ ما تامین ارتقا نشده و پرداخت نکردند. مقرری سال ۹۱ هم هنوز مشخص نیست که پرداخت بشود یا نه؟

● رییس آموزش‌وپرورش یکی از شهرستان‌ها بودم که اخیرا بعد از ۳۰سال خدمت با مدرک فوق‌لیسانس بازنشسته شده‌ام. الان حقوق من از حقوق یک خانم معاون دبستان با مدرک فوق‌دیپلم و ۱۵سال سابقه، کمتر است. با این حقوق ناچیز چطوری شش سر عایله با دو نفر دانشجو را اداره کنم؟ تصمیم‌سازان و برنامه‌ریزان این مملکت چگونه فکر می‌کنند؟! این معنای توجه به نخبگان است.

● با توجه به اوضاع بد مالی و نابسامانی‌های اقتصادی بسیاری از مردم، متاسفانه فشاری که برخی دانشگاه‌های آزاد اسلامی برای پول و گرفتن شهریه و قسط وام، با تهدید به محرومیت از امتحانات و ادامه تحصیل بر دانشجویان، و اولیای آنها وارد می‌کنند، اخیرا بسیار زیادتر شده است و مشکلات زیادی را از قبیل زیر بار قرض و گرفتن وام با بهره‌های سنگین و زیاد و... را به دنبال داشته است که واقعا در حکومت اسلامی اینگونه رفتارهای غیراصولی و خارج از اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که تحصیلات را در تمام مراحل رایگان اعلام کرده، باعث تاسف است و جای تامل بسیار دارد.

● پس از گذشت سال‌ها از پایان جنگ تحمیلی، حدود شش‌سال قبل کارت ایثارگری برای ما صادر شد اما با وجود پیگیری‌های فراوان، تاکنون حق ایثارگری فوق در فیش‌های حقوقی اعمال نشده و فقط در حد یک کارت شناسایی باقی‌مانده است. پس از مسوولان امر درخواست بررسی و اعمال در این خصوص را داریم.

یک ایثارگر از استان خوزستان